

..et lite Sene-gal

15.09.2016

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

Back in business

Bare en liten hilsen fra oss – for å si at vi er vel fremme og «back in business».

5 SMÅ, 4 STORE, 13 KOLLI OG EN GAMMEL MITSUBISHI

Uka før vi satte oss på flyet hadde Oskar et aldri så lite uhell på sin fine blå sykkel. Det endte med brudd 2 steder og gips. Likevel satte vi oss 4. september på flyet sammen med familien Jøssang. Denne familien består av Kari og Andres, Tomas (4), Daniel(2) og Marion(1). Vi

er så heldige at disse faktisk har lyst til å være sammen med oss helt fram til jul. Det betyr masse for oss at vi denne gangen ikke reiser alene, og vi er veldig takknemlige for at huset er fullt med gode venner for store og små. (Selv om vi gjerne innrømmer at med 2 babyer og 3 gutter på 2-4 år i samme hus – så blir det til tider både krig og kaos – og at vi foreldre er særdeles enige om at oppdragelse er det vanskeligste vi har vært borti, og at alle barn burde kommet med tilhørende brukermanual! Så ingen rosamaling av livet som småbarnsforeldre uansett kontinent: det er herlig hektisk!)

Ellers har vi to faste ting på programmet hver dag: en halvtime stille tid på morgenen, hvor vi bytter på å ha litt opplegg med guttene. Og en halvtime bønn og lovsang på kvelden når freden har senket seg i hjemmet. Så langt har det vært en veldig god rytme på hverdagen, og vi er veldig enige om at det vil vi fortsette med!!

HVA SKJER'A??

Så langt har vi vært først en uke i Dakar. Her var det visum, id-kort, vaksiner, innkjøp, kontorer og administrasjon som stod på programmet. Så prøvde vi å få til litt barnevennlige utflukter innimellom kontorbesøkene. Vi fikk fikset alt vi skulle, selv om vi tre ganger måtte tilbake til politikontoret for utlendinger før id-kortene var i boks (eller i hvertfall en kvittering på at de skal komme ved tid og stunde). Men ettersom dagene gikk ble vi alle mer og mer klar for å

komme oss «hjemover»- til hus og hjem og venner og naboer blant malinkéene i øst.

Turen gikk utrolig bra – selv om det var mye bil på veiene og en del ulykker ettersom vi var på farten rett rundt den store «Tabaski»/sauefesten/Id, hvor alle er på vei hjem for å feire. Denne dagen slaktes rundt 750.000 sau i Senegal. Og muslimer minnes den dagen Abraham, etter islams tradisjon, skulle ofre Ismael.

Så var vi her. På fjerde dagen i dag. I huset vårt – «Jøssang-Moskvil-ya» som de kanskje ville kalt hjemmet vårt her, om noen hadde klart å uttale Jøssang utenfor Norge ☺☺

Vi har pakket ut. Hilst på naboer. Tatt imot besøk. Gått på besøk. Gledet oss over barn og nabobarn som leker. Meklet mellom barn som krangler. Gått på marked. Vært sosiale i nabolaget. Og prøvd å få nye papirer på bilen – men verkstedmannen med riktig stempel kommer «i morgen»..kanskje.. Og hvis han skulle komme «i morgen» i dag også, så venter vi litt med å reise til landsbyen på fredag slik vi hadde tenkt.

INSTAGRAM OG POST

Vi har altså etter hvert fått oss en konto på mikrobloggtjenesten instagram. Kristian fikk seg omsider smart-tlf til bursdagen i sommer og med det åpner det seg muligheter. Vi har en lukket konto, så bare send en forespørsel så kan du få oppdateringer der. En må altså få seg en konto der, men det er ganske enkelt om du har tid og lyst. Bare søk på «moskvils» så finner du oss☺ Ellers hadde Oskar bursdag 19. mai, og den 14. september hentet vi den 4. pakka hans. 100% av posten har da kommet fram, om noe enn litt seint. Luksus å pakke opp norsk kaffe, salt lakris og lego!! ;)

JØSSANGS HJØRNE

Her har vi fått vårt eget lille hjørne av det legendariske lille Sene-galet denne høsten og er selvfølgelig veldig stolte og glade for det! Mest fordi det er stor ære å få være med på dette, også bittelitt fordi vi ellers måtte lagd vår egen blogg eller lignende og det er jo mye mer arbeid...!

Vi er altså familien Jøssang, og har fått muligheten til å være med på dette litt spesielle eventyret noen måneder i høst. Vi tenkte å bruke anledningen til å prøve å beskrive noen av inntrykkene som treffer oss, som er nye i landet, og som kanskje erfarne misjonærer som Moskvilene ikke lenger tenker så mye på.

Da vi reiste til Sola flyplass hadde vi tre par foreldre og fire biler som følge på grunn av bagasje og alle folka som skulle med. Det var kanskje derfor vi var noe skeptisk da vi ankom Dakar lufthavn 12 timer senere og oppdaget at vi ble hentet av en 30 år gammel mitsubishi kassebil, som alene skulle frakte oss alle 9 pluss våre 17 kolli bagasje. Men det gikk jo fint det!

Dagen etter hentet vi hver vår bil og fikk føling med Dakars trafikk. Jeg har spurt flere ganger men har fortsatt til gode å få et noenlunde klart svar på hva som er vikepliktreglene her nede i rundkjøringer og kryss. En passende beskrivelse må være «vennlig aggressive bilister», for selv om man presser på for å komme seg frem (dersom trafikk stopper f.eks langs hovedveien pga kryss, danner det seg umiddelbart en ekstra kørekke på utsiden av veien for «snikere»!!) så er det så godt som ingen sure miner om det ikke går som planlagt. Vi har for øvrig rukket å bli påkjørt av buss (ingen skade skjedd!) og nesten en moped (litt sårede følelser).

På gjestehuset (til New Tribes Mission) i Dakar møtte vi flere andre misjonærer, noe som var utrolig inspirerende og det var forfriskende å føle oss som de «kjipe» som bare gav 4 måneder av livet til dette landet. Enormt mye bra folk som brenner for at evangeliet skal nå lengre ut!

Fremme i Kedougou er det meste fortsatt nytt, i dag var vi på markedet en snarvisitt, dersom det går an å gjøre en snarvisitt der, noe som forutsetter at man finner veien ut igjen når man først er inne! En labyrint av små og store «boder» som for de fleste minner mest om «Syden-marked» men som er faste installasjoner og der man går for å få tak i det aller aller meste.

Vi har vært på besøk på noen nabo-tun (tun ja) som forventet er for å vise folk respekt. Det er også ganske respektløst å rusle rundt i shorts for en voksen mann, eller shorts/bukse/kort skjørt for en voksen kvinne, så når man går ut, går mennene i langbukse og damene i lange skjørt, selv om det er varmere og klammere enn noe jeg noen gang har opplevd i Norge hvertfall!

Vi har prøvd å lære litt fransk på en app som heter Duolingo, og merker at det har hjulpet nok til at vi kan gjenkjenne en del ord når «de voksne» snakker sammen men laaaaangt fra godt nok til å klare oss selv – be gjerne om at det skal gå raskt å lære seg litt mer!

Vi kjenner oss utrolig takknemlige for at vi får lov til å være her, og håper etter hvert at vi også skal kunne være til hjelp, ikke bare «dilte etter» slik det er litt nå i begynnelsen ☺

LITT TAKK TILSLUTT

Tusen takk til dere som er med og ber for og støtter økonomisk dette arbeidet inn mot malinkeene i Øst – Senegal! Vi skjønner litt og litt mer av hvor heldige vi er som får være med på dette her. Vi vet at veldig mange er med og ber, og det er vi enormt takknemlige for!! Vi er avhengig av bønn!

Be for oss, og særlig for barna! Be for malinkéene; for naboer og venner! Be om ledelse i arbeidet og i møte med hver ny dag vi er her!

Tusen takk!

Masse hilsener fra

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

Instagram: [moskvils](#)

[Normisjon.no](#)

